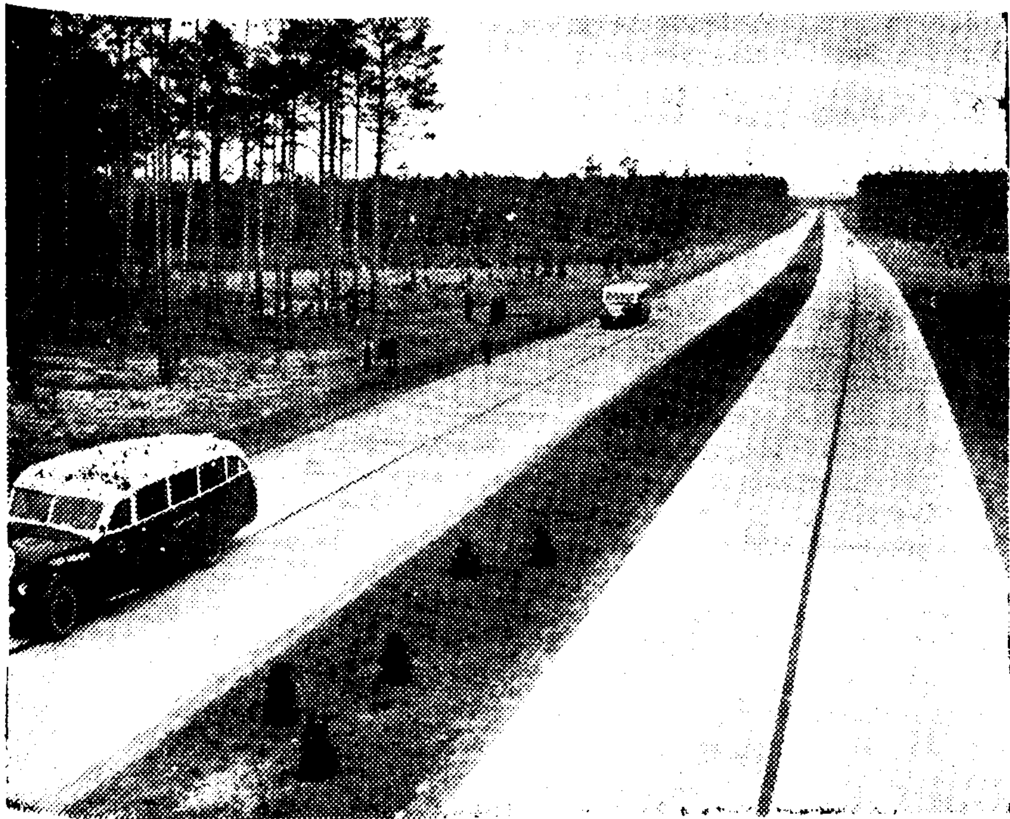
No. 2750 Zaterdag 6 Juni 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

IN DE TIJD VAN MOTOR-CARS. De nieuwe auto-ondernemingen in Duitsland, die pas geopend zijn, hebben veel ingewikkelde proeven genomen. Onder andere in de bouw van moderne sterke bussen, welke een snelheid hebben van 92 Km. per uur.

Het drankvraagstuk op Curaçao.

Heden, Zaterdagmorgen zal door Zijne Excell. Gouverneur van Slobbe een permanente commissie worden geinstalleerd tot bestrijding van het drankmisbruik op Curaçao.

Laten wij er aanstonds bijvoegen, dat deze commissie vooral haar werkzaamheid zal toegewezen krijgen op het gebied der volksgezondheid en het schoolwezen.

Het drankvraagstuk op Curaçao is de laatste jaren nog al eens aan de orde geweest.

Het is buiten twijfel dat er in de z.g. boomjaren op Curaçao geweldig gedronken is. We hebben in de jaren 1928-1929 in onze Rubriek „Uit het Curaçaosche leven" er verschillende malen de aandacht op gevestigd. Zowel op het hoge cijfer nl. 11 Liter per hoofd en per jaar (een normaal cijfer schommelt tussen 1 en 2 liter), als wel op het hoge cijfer van het aantal vergunningen. In ons blad van Mei 1929 publiceerden wij, dat er in het toenmalige stadsdistrict 147 vergunningen waren, d.w.z. één op de 200 inwoners, juist 100% meer als in Nederland was toegestaan voor steden met een inwonersaantal als Willemstad.

Nadat echter het Bestuur zeker wel wat te laat ingreep, door het weigeren van nieuwe vergunningen, kwam echter de invallende malaise een handje helpen. Er werd minder verdiend en vooral vreemdelingen vertrokken: de drankzaken gingen achteruit, en velen konden zelfs het hoofd niet meer boven water houden en gaven hun vergunning weer terug in handen van het bestuur, waardoor hun aantal tot het normale kon worden teruggebracht.

Naar het uiterlijk te oordelen kon men na het jaar 30, dan ook moeilijk meer van drankmisbruik meer spreken.

Maar na dit jaar verschenen in Holland de Verslagen over Curaçao in de boomtijd. En de aandacht viel op de hoge cijfers van de accijns. Het tijdschrift Sobrietas was een der eersten die er de aandacht op vestigde: en in het Koloniaal Weekblad van 21 Juli 1932 kwam ook de Heer Menkman met een hevige fulminatie tegen het drankmisbruik op Curaçao.

„Sobrietas" had in 't geheel geen rekening gehouden met de waarschuwing van het Curaçaosche Gouvernement „dat uit sommige hoge cijfers niet mocht „worden geconcludeerd tot een abnor-„maal hoog drankgebruik bij de bevolking," omdat een zeer groot percentage van het geimporteerde weg gaat aan schepelingen, passagiers, touristen en scheepsprovisie.

De Hr. Menkman wilde echter van die waarschuwing niet veel weten en wees op cijfers van 7 liter in de jaren 1916-1920 en 8 liter in de jaren 1921-1925, toen er toch niet zoveel schepen binnen kwamen.

We hebben toen in ons blad van 20 Aug. 1932, de Hr. Menkman er op gewezen, dat er over het eerste half jaar 1932, volgens de opgebrachte accijns een verbruik zou zijn geweest van net 4 liter per hoofd per jaar: in welke 4 liter nog inbegrepen waren, alles wat door zeelui, touristen , en doortrekkende reizigers gekocht en naar de schepen meegenomen was.

Nog verder hebben wij er toen de Hr. Menkman op gewezen, hoe hij niet mocht spreken van „het gemis bij het Curaçaosch Gouvernement van eenig blijk van het bestaan der overtuiging, dat er een euvel aanwezig is," o.a. doordat het Bestuur zich in 1931 gericht had tot de verschillende organisaties, die op Curaçao voor de behartiging der goede zeden zorgen, omtrent het drankmisbruik en het drankvraagstuk.

Ook in 1933 tijdens het verblijf van Gouv. van Slobbe in Nederland is er nog te Utrecht een bijeenkomst geweest van vertegenwoordigers van de verschillende matigheidsverenigingen in Nederland te samen met enkele personen van bovengenoemde organisaties (tot wie de Gouverneur zich in 1931 gericht had) en die toen in Nederland op verlof waren.

Tenslotte werd op 22 Sept. 1934 op Curaçao een Commissie geinstalleerd ter bestudering van het drankvraagstuk. Deze commissie bestond uit de heren Mr. F. A. Jas, proc. gen. als voorzitter (later Mr. Gronemeyer Gouv. Secr.) frater Arnoud, J. P. Bakhuis, Mr. F. Ph. Bichon van IJsselmonde, **Pater I. de Bruyn, Rab. B. Duque, Ds. H. W. Eldermans, J. M. S. van Eps, Frater Fidelius, A. L. Gladpootjes, P. H. van Leeuwen, J. W. Th.** Schotborgh en J. H. P. Schrils.

De vraag aan de leden gesteld, was, of het nodig was, de drankbestrijding op Curaçao te organiseren.

Dezer dagen hadden we inzage in het lijvige rapport, wat aan Z. Exc. de Minister is opgezonden.

Uit dit rapport blijkt, dat de bestudering van het opgegeven vraagstuk de commissie, zich in 4 subcommissies heeft gesplitst.

De eerste commissie heeft zich bezig gehouden met het onderzoek naar het **drankmisbruik door bevolking en vreemdelingen** en deze commissie kwam tot de conclusie, dat het aantal drankgebruikende vreemdelingen groter is als dat der Curaçaoenaars. Dat quantitief ook de vreemdeling meer verdraagt en gebruikt dan de Curaçaoenaar. Ofschoon echter deze commissie geen absoluut oordeel kan uitspreken is zij van mening dat het ontoelaatbaar drankmisbruik bij vreemdelingen niet hoger is dan bij Curaçaoenaars.

Een tweede subcommissie heeft zich bezig gehouden met het onderzoek naar het **drankgebruik elders dan in drankgelegenheden** en wel in 't bijzonder:

a) het drankgebruik bij openbare en particuliere feesten

b) het drankgebruik in de buitendistricten en het schenken van drank door werkgevers.

Deze commissie kwam tot de conclusie, dat er in 't algemeen niet gesproken kan worden van **drankmisbruik. Enkelingen maken zich echter daaraan wel** schuldig.

Op de scholen echter zou veel gedaan kunnen worden in de opvoeding tot matigheid.

Bij de hier aanwezige Hollanders is het drankgebruik aanzienlijk minder dan in 1928.

De derde subcommissie, die zich bezighield met een onderzoek naar de **invloed van drank op zedelijkheid,** was van mening, dat er van een onmatig drankgebruik geen sprake was. Feestelijkheden echter en openbare danspartijen geven wel aanleiding tot uitspattingen op sexueel gebied.

De laatste subcommissie, die een onderzoek heeft ingesteld naar **de invloed van drankmisbruik op Volksgezondheid, speciaal T.B.C. en de jeugd,** deelde mede, dat zij een rondschrijven had gericht aan de verschillende godsdienstleraren. Het resultaat was, dat er door kinderen over 't algemeen geen overmatig gebruik gemaakt werd van drank: wel wordt er bij feestelijke gelegenheden ook door kinderen gedronken.

Zo was er o.a. in het derde leerjaar van een jongensschool slechts **één leerling** die nooit geen sterke drank gebruikt had. Daarom werd de wens geuit, dat de ouders voortdurend zouden gewezen worden op de schadelijke gevolgen van alcoholgebruik en ook voorlichting op dit gebied zou worden gegeven.

Een permanente commissie werd dan ook gewenst geacht.

De eindconclusies van deze commissie waren dan ook de volgende:

Van een noodtoestand was er geen sprake.

Een actie voor drankgebied werd afgeraden, hoewel men niet stond ten ongunste van de geheelonthouding.

Individueel kon men wel eens spreken van een overmatig gebruik, echter niet van een chronisch volkseuvel.

Op feestpartijen kan men zich wel eens te buiten gaan.

De commissie was verder van mening, dat men op de goede weg was door het optreden tegen openbare dronkenschap, met de beperking der vergunningen, met de bevordering van de Sport en het onderricht op de scholen; alleen voor de scholen zou men nog willen aandringen op meer voorlichting van de zijde van de Inspectie van Onderwijs.

Als gevolg van deze conclusies wordt nu heden door Z. Excellentie Gouverneur van Slobbe deze permanente commissie geinstalleerd, waarin zitting zullen hebben de Inspecteur van het Onderwijs, Dr. Harts, de Heer J. H. P. Schrils, Frater Radulfus, Frater Arnoud en de Adjudant van het Leger des Heils Beunders.

We wensen deze commissie veel succes in haar zegenrijk werk.

De Godsdienstvervolging in Spanje.

Een reeds van het begin der negentiende eeuw bekend Spaans verschijnsel doet zich thans weer voor, de aanslagen op kerken en kloosters, en een heftige actie tegen de geestelijkheid. Ondanks de regelmatige herhaling van deze excessen wordt de mensheid daar telkens weer van opgeschrikt, en stelt zij zich steeds weer dezelfde vragen. Hoe kunnen zulke excessen in het **katholieke** Spanje plaats vinden? Van waar die wilde haat van sommigen — of velen — tegen het instituut der Kerk en de personen der geestelijkheid? Wat is er dan feitelijk voor waars in de spreekwoordelijke katholieke vroomheid van Spanje?

Van het jaar 1812 af, van de grondwet van Cadiz, is er in Spanje op meer of minder heftige wijze strijd gevoerd over de plaats van de Kerk in het politieke en maatschappelijke bestuur van Spanje. De hoogtepunten in die strijd zijn geweest de Carlisten-oorlogen, de staatsgrepen en revoluties van 1835, 1854, 1868, 1871, de grondwet van 1876. de woelingen van 1903, de socialistische en comunistische actie van 1917 af, de dictatuur, de revolutie van 1931, de stemming van November 1933, de jongste stemming met de gevolgde troebelen en teruggrijping op het socialistisch bewind van 1931—1933.

In de genoemde jaartallen en gebeurtenissen komt de strijd tot uiting van deze drie sociaal-politieke opvattingen in Spanje, de absolutistische (monarchistisch en clericaal), de constitutioneel-monarchistische, en de revolutionnair-democratische met alle schakeringen van conservatief-republikeins tot vlammend rood (links-socialistisch, communistisch en anarchistisch). Welke plaats heeft de Kerk daartussen ingenomen en in hoeverre heeft de Kerk zich voor een tijdelijke, politieke orde en opvatting uitgesproken?

Spaans clericalisme.

De Spaanse Kerk, zo ontlenen wij aan een schrijver in „De Tijd", is na haar glorietijdperk, de bloei in de zestiende eeuw met haar grote theologen, mystici, asceten, juristen en wijsgeren, in de daarop volgende eeuwen in karakter, werkzaamheid, doeleinden, en gehalte van haar dienaren steeds achteruitgegaan.

In de negentiende eeuw waren de mannen van betekenis in de Spaanse Kerk uiterst schaars. De oorzaken daarvan zijn velerlei, en 'n goed deel van die oorzaken werkt tot op het ogenblik door. Ten eerste heeft de innige verbinding van Staat en Kerk het geestelijke instituut der Kerk geschaad.

De Kerk, die aan geen enkele politieke opvatting, of ideologie volstrekt verbonden of gebonden is, heeft zich in Spanje practisch en principieel met de monarchie — en wel de absolutistische — verenigd beschouwd, en zich daar jarenlang mee vereenzelvigd. Dit werd in het dagelijks leven bestendigd door het feit dat de hogere geestelijkheid door de Kroon werd benoemd. Dit leidde in de practijk tot ondergeschiktheid, met alle nuancen die iemand met zakelijk en zielkundig inzicht kan overzien.

Daarbij kwamen de verschillende dynastie-oorlogen, die de monarchisten en dus ook de geestelijkheid verdeelde in verschillende partijen van Carlisten, Alfonsisten, Jaimisten enz. naargelang de verschillende troonpretendenten.

Daarbij werd veelal op al te heftige, actieve wijze blijk gegeven van voorkeur.

Deze al te anuwe verbinding met de monarchie was ook oorzaak dat bij het opkomen der Sociologische ideologiën. de geestelijkheid in haar uitingen en gedragingen te veel uitging naar de opvattingen der heersende klasse.

In de strijd om het bestaan — die in Spanje van een hardheid is waar wij geen besef meer van hebben — heeft het Spaanse volk dan ook in de geestelijkheid niet die steun en leiding gevonden, welke het verwachtte.

Niemand minder dan de huidige Paus Pius XI heeft enkele jaren geleden publiek zijn ontevredenheid er over geuit, dat de beginselen der sociale kwestie, neergelegd in de Encyclieken Quadragesimo Anno en Rerum Novarum, nog haast niet in het Katholieke Spanje waren doorgedrongen.

Wij hebben zelf een Spaans priester gekend, die in Nederland en België speciale studie gemaakt had van deze kwestie, maar toen hij in Spanje terugkwam, eenvoudig door de hogere geestelijkheid tot werkloosheid op sociaal gebied gedoemd werd.

Spaanse vroomheid en anticlericalisme.

Een typische eigenschap van het Spaanse — we kunnen wel zeggen Spaanssprekende — volk is het indivi-

Feuilleton.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

16)

Ik begon te zeggen, dat het in 't geheel niets betekende wat ik gedaan had, maar hij wuifde glimlachend met de hand.

„Je bent heel dapper", zei hij, als om mij het stilzwijgen op te leggen. „En ik ben niet ondankbaar."

Hij begon naar nieuws van thuis te vragen — van mijn tehuis. Ik zeide dat Veronica mij geschreven had, dat zij een kleintje had, en hij zuchtte.

„Ze trouwde met dien besten Rooksby?..." vroeg hij. „O, wat een verlies". Hij viel weer terug in stilzwijgen. „Er was geen vrouw in jullie land als zij. Ze had kunnen trouwen met dien besten jongen, mijn goede neef. Het is een tragedie."

„Het was een heel goed paar," antwoordde ik.

Weer zuchtte hij. „Mijn oom slaapt nu binnen", zeide hij, na een poosje, wijzend naar de binnendeur. „We moeten hem niet wakker maken; hij is heel oud. Blijf je nog een poosje met me praten? Wil je wachten? Doña Seraphine is ook hier."

„Er is daarbinnen een man, O'Brien genaamd", zei hij. „Die doet ons de eer te dingen naar de hand van mijn nicht."

Ik voelde een eigenaardige boosheid. „'t is geen Spanjaard", zeide ik.

Carlos antwoordde met zachte spot. „Spanjaard, dat niet. 't Is een afstammeling van Ierse koningen."

„'t Is een avonturier," zeide ik. „Je behoort op je hoede te zijn. Je kent die fortuinjagende moerasbewoners niet. Ze zijn de bespotting van Europa, koningen en al."

Carlos glimlachte weer. 't Is een heel gevaarlijk man, ondanks dat", zei hij. Ik zou niemand aanraden binnen Rio Medio te komen, de stad van mijn oom, zonder goede vrienden te zijn met Señor O'Brien."

Weer ging hij naar de deur en na een ogenblik fluisterend gesproken te hebben met iemand daarbinnen, kwam hij bij me terug.

„Mijn oom slaapt nog", zei hij. „Ik moet je een beetje langer houden. Ja, Señor O'Brien, die zal wel met mijn nicht trouwen, als ik dood ben."

„Je kent die kerels niet", zeide ik.

„O, ik ken ze heel goed", glimlachte Carlos. „In Havana zijn er veel van die lui. Ze kwamen na '98, toen er een grote opstand was in Ierland en vele goede katholieken gedood of geruineerd werden."

„Dan is hij een opstandeling en moet gehangen worden", zei ik.

Carlos lachte zijn oude lach. „'t Kan zijn; maar, beste Juan, wij katholieken zien de zaken een beetje anders dan jullie. Die man kwam in opstand tegen jullie regering, maar heeft ook geleden voor het ware geloof. 't Is een „goed" katholiek; hij heeft er voor geleden, en in Cuba is dat een paspoort. Hij is tot hoog aanzien gekomen; hij is rechter bij het Hof van Marine te Havana. Daarom vergezelde hij vandaag mijn oom voor dat zaakje van die uitlevering. Mijn oom mag hem bijzonder. — Eerst was O'Brien klerk bij mijn oom; toen maakte mijn oom hem rechter, juez. Ook is hij intendant over mijn oom's landgoederen in Rio Medio, de stad van mijn oom. Ja, als je ons komt bezoeken is het maar het beste op goede voet te staan met den Señor Juez, O'Brien. Mijn oom is heel oud, en, als ik vóór hem sterf, zal die O'Brien, denk ik, tenslotte wel met mijn nicht trouwen, want m'n arme oom heeft hij erg in zijn macht. Er zijn nog wel andere pretendenten, maar die hadden erg weinig kans, omdat het zo buitengewoon gevaarlijk is in Rio Medio te komen wegens de kuiperijen van dien man en zijn macht over het gepeupel."

Ik keek Carlos gespannen aan. De naam der stad had mij getroffen door zijn bekende klank. Nu herinnerde ik mij plotseling dat het hier geweest was, waar Nikola el Demonio, de zeerover, zo beroemd bijna als een legendarische figuur, de schepen van Admiraal Rowley had afgeslagen.

„Kom, je moest met den Iersen Hidalgo, die ons zoveel eer wil aandoen, maar eens kennis maken", zei hij, met een ondoorgrondelijke blik op mij; „maar spreek niet te hard zolang mij oom niet wakker is."

Hij wierp de deur open. Ik volgde hem de kamer in, waarbinnen het visioen van den ouden Don en de bekoorlijke verschijning van het jonge meisje, slechts enkele minuten tevoren verdwenen waren.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Het vertrek was heel hoog en koel schemerig; tegen de bemorste vensters zaten dikke spijlen. Het deed erg hol aan, met enkel een lange zwarte tafel, een half dozijn leunstoelen en enkele pakkoffers. Vijf van de stoelen waren heel nieuw; één heel oud, zwart en zwaar, met een groenlederen zitting en een wapen door het rugkussen gewerkt. Op de vuile vloertegels lagen hier en daar hoopjes zaagsel van mahoniehout, en in een hoek een stapel zakken. Beneden één der vensters was een grote groene vochtvlek, half verborgen door een opengeslagen valluik; dit liet in de muur een diepe opening zien, gapend als een kelder, met in de rechterhoek enkele vaten. Een man met een blond hoofd, enigszins kaal of hij de kruinschering had gehad, schommelde zachtjes in één der nieuwe stoelen.

Tegenover hem, met zijn gelaat naar ons toe, zat de oude Don, slapend in de hoge stoel. Zijn fijne witte handen lagen op de armleuningen; zijn zwarte stok met zilveren knop klemde tussen zijn in zijden kousen gestoken benen. De diamantjes op zijn schoengespen schoten, zelfs op die sombere plaats, kleine levendige stralen uit. Het jonge meisje zat met haar handen tegen haar slapen en de ellebogen op de lange tafel met aandacht de onbeweeglijkheid te beschouwen van een kleine hagedis, een nietig ding met gouden oogjes, die door vrees versteend leek.

Stil traden wij binnen en na een ogenblik keek zij op, zag mij frank in de ogen en legde haar vinger op de mond met een hoofdbeweging in de richting van haar vader. Zij gaf mij de hand en fluisterde goed hoorbaar:

„Wees welkom, mijn Engelse neef", en richtte toen haar blik weer op de hagedis.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

STOPT NIET MIDDEN OP DE RIJWEG, GIJ BELEMMERT DAARMEDE HET VERKEER EN VEROORZAAKT DAARDOOR ONGELUKKEN.

De Heer en Mevr.	Mevr. de
J. J. Palm-Snijders	**Wed. C. Rojer**
hebben de eer kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter	heeft de eer kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van haar zoon
Irma	**Elsio**
met den Heer	met Mej.
Ruperto E. Rojer	**Irma Cecilia Palm**

Waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Donderdag 11 Juni te 7.30 a.m. in de Parochiekerk van de H. Familie.

Receptie 8 p.m. Niewindstraat 24

dualisme. Deze openbaart zich ook in de religie. Een simpel overzicht van de Spaanse religieuze kunst zal daar een ieder van kunnen overtuigen. Dit individualisme, gepaard met hoogmoed en zelfoverschatting, maakt wars van alle gezag en tucht. In de religie heeft dit gevoerd tot een onmiddellijk naar God gerichte vroomheid, over Gods vertegenwoordigers heen.

De kerken zijn steeds druk bezocht gebleven, maar in de godsdienstoefeningen aanvaardde men de geestelijkheid als een onpersoonlijk, tot de Religie behorend onderdeel. Buiten de Kerk begon het volk in de geestelijkheid te zeer de samenspanners met de reactionnaire partijen te zien. Clericalisme, kapitalisme, militarisme (beter „generalisme") en monarchisme, werden als kanten van een zelfde zaak gezien.

Nog duidelijk is dit gebleken in de spanning die er was tussen de vorige president Zamora en de katholieke leider il Robles. Zamora een goed katholiek, maar republikein in merg en been, had geen vertrouwen dat de republiek veilig blijven zou in handen van Gil Robles, de leider der katholieke actie. En het is werkelijk een fout geweest, dat de katholieke actie veel te lang gewacht heeft, met de Spaans-monarchistische vlag uit haar gelederen te verwijderen. Veel te langzaam is in de katholieke actie in Spanje het idee doorgedrongen, dat de Kerk aan geen enkele politieke ideologie gebonden is.

We kunnen het ons indenken dat Gil Robles, niet in een slag, dat verkeerde idee, uit zijn volgelingen heeft kunnen verdrijven.

Maar toen hij eindelijk zo ver was, was het te laat, om de situatie in Spanje, die werkelijk in goede banen was, verder op de weg te helpen.

Vergeten we verder ook niet, hoe in de laatste eeuw Spanje vergiftigd is geworden door allerlei anti-monarchistische en dus tevens antikatholieke litteratoren. Ook door het slechte toneel en de slechte film. Dat dergelijke producten in Spanje zulk een gretige aftrek vonden vindt zijn reden weer in het boven besproken individualisme.

Door deze producten is al sinds jaren een algemene ontevredenheid gewekt over de houding van de Kerk en de geestelijkheid in de tijdelijke — politieke en sociale — kwesties. In en door deze ontevredenheid is een ongodsdienstige, en zelfs atheistische en anti-religieuze beweging ontstaan, welke nauw verbonden is met de socialistische, communistische actie. Deze groepen voeren strijd tegen de Kerk, ook als principiële instelling, en zien in de leden der Kerk hun natuurlijke vijanden. Onder hen zijn steeds — jeugdige heethoofden die gereed zijn een kerk in brand te steken of een priester neer te schieten, omdat bij hen nog geldt dat de nieuwe tijden pas kunnen komen als de „laatste koning aan de darm van de laatste priester is opgehangen in de ruïne van de laatste kerk". De algemene ontevredenheid, de wrevel, de sensatiezucht, en de hysterische voorliefde voor vuur en brand van de Spanjaarden, geven een geschikte sfeer voor het baldadige, bezeten, roekeloze of misdadige optreden van enige onverlaten. Ik heb, zo zegt de schrijver in de Tijd, eens een kerk tot zevenmaal toe zien aansteken door enige kwajongens, onder het oog van een aangroeiende menigte, zonder dat iemand een poging deed het te beletten. De (grote) kerk brandde tenslotte geheel uit, terwijl de politie en de brandweer de belendende gebouwen beschermden. Ik moest toen denken aan dien Spaansen soldaat die in 1567 geheel alleen een kerk verdedigde in Brussel. Eén flinke kerel had orde kunnen brengen en die kerk kunnen beschermen. Het grootste deel der wandaden is te vergelijken met de communistische Amsterdamse relletjes, verergerd door gemis aan krachtig gezag. De Spaanse kerk- en kloosterbranden te vergelijken met een beeldenstorm is dwaasheid, tenzij men in de beeldenstorm ook het optreden van een troep schavuiten wil zien.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Een der meest belangrijke berichten in de wereldpolitiek is, dat op 29 Juni a.s. de assemblee van de Volkenbond te Geneve bijeen zal komen ter bespreking van de annexering van Abessynië. Zoals onze lezers reeds weten is dit geschied op voorstel van Argentinië, en volgens het volkenbondsstatuut moet een dergelijk voorstel worden aangenomen.

De stap welke Argentinië heeft ondernomen om te komen tot een plenaire zitting van de Volkenbond, die in de herfst van verleden jaar uiteen was gegaan, wordt in Italiaanse kringen alles behalve welwillend beoordeeld.

Men was er in geslaagd om de zitting voor onbepaalde tijd uit te stellen, waardoor men in de gelegenheid was met Frankrijk en Engeland over het opheffen der sancties ongestoord te onderhandelen.

Men is algemeen van gevoelen, dat Argentinië de moeilijkheden heeft vergroot, daar het voor de hand ligt, dat men — indien alleen de Volkenbondsraad bijeen ware gekomen — men gemakkelijker tot een resultaat had kunnen komen. Wanneer de Volkenbond in voltallige zitting bijeenkomt, telt Italië onder de leden vele vijanden. **In verantwoordelijke kringen durft men zelfs de** mening te uiten, dat echter de door Argentinië ondernomen stap de actie schuilt van enige grote mogendheden.

De pers is vanzelfsprekend vol van allerlei veronderstellingen en meningen wat er nu zal gebeuren.

We zullen maar afwachten.

Intussen heeft het Italiaanse volk met groot enthousiasme Badoglio in Rome ontvangen, als om te kennen te geven, dat het in geen geval het veroverde gebied meer los zal laten.

Van een andere kant heeft de Negus die dezer dagen te Londen is aangekomen, nog eens de verzekering gegeven, dat hij van de Abessijnse troon geen afstand zal willen doen.

Volgens officiële opgaven van het Italiaanse ministerie van oorlog zijn de totale verliezen van Italiaanse soldaten gedurende de veldtocht in Abessynië 2.766 man geweest aan doden. Bij dit cijfer zijn zowel de verliezen gedurende gevechten als die welke door ziekten en andere oorzaken geleden **zijn. Volgens dze cijfers zijn 1593 Askaris en 976 Dubats gevallen.**

Voor de Volkenbond is thans nog een andere kwestie in behandeling nl. de bewapening van de Dardanellen. In 1923 werd bij verdrag deze zee-engte gedemilitairiseerd, maar Kemal Pasha heeft thans herziening gevraagd van dit verdrag.

Aan deze besprekingen zullen de volgende landen deelnemen: Polen, Engeland, Frankrijk, Bulgarije, Griekenland, Italië, Sovjet Rusland, Roemenië, Yougoslavië en Japan. In totaal zullen honderd gedelegeerden ter conferentie aanwezig zijn, terwijl een zestigtal journalisten de besprekingen zullen bijwonen, die ongeveer een week in beslag zullen nemen, hoewel over een definitieve datum nog niets bekend is, in verband met Argentinië's eis tot bijeenroeping van de Volkenbond.

Kemal Pascha.

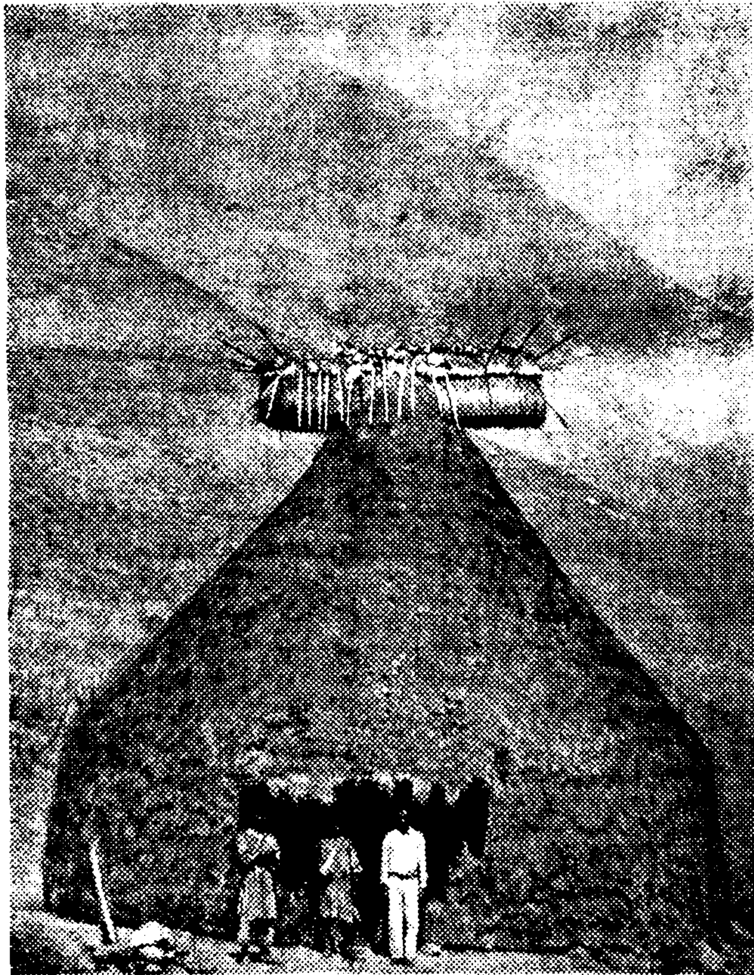
Van groot belang op deze conferentie is de houding van Italië, daar dit land het hoogst aantal tonnage door de Dardanellen voert.

De Socialisten hebben met hun regeringen niet veel succes. In Spanje waar ze enkele weken geleden de regering hebben bezet, heerst nog en ware terreur: tegen de brandstichtingen en stakingen schijnt de socialistische regering niets te kunnen of willen doen.

In Frankrijk waar Leon Blum nauwelijks zijn regering heeft gevormd is een staking uitgebroken van een omvang als Frankrijk in de laatste jaren niet heeft gekend.

Voor Pinksteren begonnen in de metaalindustrie, leek het tijdens de Pinksterdagen dat de staking aan het verlopen was, maar nadien heeft ze zich sterk uitgebreid en zou volgens de laatste berichten een 300.000 man omvatten. Wat nog erger is, deze stakingen houden geen rechtstreeks verband meer met de staking in de metaalbedrijven. Zij zijn te beschouwen als volkomen wilde uitbarstingen van verzet, een verzet, dat elk ogenblik ernstiger vormen kan aannemen en dat bijna niet te stuiten is, als tenminste het Volksfront niet krachtiger de leiding in handen neemt. De Minister van binnenlandse zaken Salenac heeft dan ook gezegd, dat het zeker niet in de bedoeling ligt van het Volksfront om de meest bandeloze anarchie te ontketenen. De verschillende kopstukken van de socialistische arbeidersbeweging, en vooral de vertegenwoordigers der vakorganisaties zijn dan ook reeds verschillende malen tezamen geweest, teneinde te overleggen op welke wijze men de staking onder meer controle van de vakorganisaties zelve kan brengen.

De strijd tussen de Britse troepen en de opstandige **Arabieren blijft in Palestina** nog steeds en met ongekende kracht aanhouden. Vooral de organisatie van Jong Nationalisten, een felle Arabische strijdorganisatie schijnt alles op het spel te zetten, teneinde de Britse troepen te verstrooien. De soldaten hebben thans opdracht gekregen om geen pardon meer te geven en als het niet anders kan te vuren.

EEN TEMPEL IN DE COLOMBIAANSE JUNGLE. De Amerikaanse archeoloog Prof. Gregory Mason, heeft in de Colombiaanse jungle de ruines gevonden van een oude Indiaanse stad uit de 16de eeuw. De foto toont een tempel in de pas ontdekte stad, die nu door wilde kalkoenen en varkens wordt gebruikt.

BUITENLAND.

Oud-kanselier dr. Brüning.

We lezen in de Maasbode:

Het „Schwarze korps", een geillustreerd weekblad van de S.S. (Schutz-Staffeln), vermag de eerbiedige stilte, welke in nazi-land rond den voormaligen kanselier en centrumsleider heerst, blijkbaar niet langer te dragen. Mogelijk ook is de bewondering, waarvan de Amerikanen getuigen voor de knappe vertogen van den oud-kanselier, die thans, zoals men weet, in de V. Staten en Canada een reeks voordrachten houdt over economische problemen, een ergernis. Wat er van zij, het blad gaat, in zijn jongste nummer fel te keer tegen den voormaligen rijksregeerder, die „op het ogenblik dat Hitler aan de macht kwam, naar het buitenland vluchtte..."

„Die vlucht", aldus triomfantelijk het nazi-orgaan, „is ze niet een stilzwijgende schuldbekentenis. De politieke tegenstander van het Hitler-systeem, hoe absoluut onbekwaam hij ook mocht zijn, behoefde niets te vrezen van het zegevierend nationaal-socialisme, indien hij zich niet schuld bewust was; Brüning voelde zich schuldig en door hals over kop de vlucht te nemen bekende hij, dat zijn geweten niet geheel zuiver was..."

Het „Schwarze Korps" moge voor zich de eer opeisen, over een volkomen zuiver nazi-geweten te beschikken, zijn kennis van de recente geschiedenis van Duitsland is zeer zeker niet zo zuiver. Het moet immers, óók in Duitsland bekend zijn, dat dr. Brüning niet naar het buitenland is gevlucht, toen Hitler aan de macht kwam. Eerst in Juni 1934, dus bijna 1½ jaar later is dr. Brüning met behulp van den Engelsen gezant naar het buitenland vertrokken, op de vooravond „van de nacht der lange messen" toen dr. Klausener, de leider van de Katholieke Actie te Berlijn en dr. Probst, de leider der Katholieke Jeugdorganisaties en vele anderen in Duitsland vermoord werden. In de 18 maanden dat Brüning, nadat Hitler aan de macht kwam, nog in Duitsland was, had men hem zeer wel weten te vinden, indien de oud-rijkskanselier schuldig ware geweest. Men wist **hem immers te vinden, toen men gebruik** wilde maken van het prestige dat dr. Brüning in het buitenland genoot, om hem naar Genève af te vaardigen als leider van de Duitse delegatie ter ontwapeningsconferentie.

Dr. Frick.

En toen Hitler zijn eerste grote redevoering hield over de buitenlandse politiek, is toen niet aan Brüning om advies gevraagd en is dat advies niet zó stipt opgevolgd, dat men zelfs Brüning's opvattingen beluisteren kon.

In de fractie-vergadering van het Centrum, die aan de rijksdagzitting voorafging, waarin over de „volmachten-wet" gestemd zou worden, zijn uiterlijk heftige woorden gevallen. Er bestond een tegenstelling tussen mgr. Kaas en dr. Brüning. De laatste stond op het standpunt dat de belofte van dr. Frick, den nationaal-socialistischen minister van binnenlandse zaken, waarin de Katholieken bepaalde toezeggingen gedaan werden, indien zij voor de volmachten-wet zouden **stemmen**, (o.m. zouden Katholieke ambtenaren niet ontslagen worden) schriftelijk diende bevestigd te worden.

Mgr. Kaas deelde mede, dat dr. Frick **telefonisch had medegedeeld, dat deze** schriftelijke bevestiging onderweg was. Dr. Brüning vertrouwde deze toezegging, de brief heeft hij echter nooit ontvangen.

Het standpunt van dr. Büning is intussen wel juist gebleken: met duizenden zijn de Katholieke ambtenaren ontslagen. Deze en talloze andere blijken van trouweloosheid en schending van het gegeven woord hebben de klove tussen den voormaligen rijks-kanselier en het Hitler-regime onoverbrugbaar gemaakt.

Dat dr. Brüning naar Amerika is gegaan, om voordrachten te houden over economische onderwerpen, vindt zijn reden in zijn beperkte middelen, die hem niet in staat stelden langer in Holland, Zwitserland of Engeland te verblijven. Het is algemeen bekend, dat dr. Brüning zijn machtige en invloedrijke politieke loopbaan niet heeft te baat genomen, om zich fortuin te verwerven, maar dat hij in zeer behoeftige omstandigheden verkeerde.

In Amerika wekt het bewondering, dat deze Duitser geen enkel woord uitbrengt tot zelfverdediging of ten nadele van Duitsland en nergens en nimmer handelt in strijd met de belangen van zijn vaderland. Het „Schwarze Korps" echter schijnt het grootse van zijn zielenadel en karaktergrootheid niet aan te voelen.

De Paus op de internationale Perstentoonstelling.

In de Vaticaanse stad wordt thans een internationale tentoonstelling gehouden van de Katholieke Pers.

Bij de opening sprak Z. H. volgens een verslag van de Maasbode als volgt:

Nog onder de indruk van het congres **van de Bonne Presse en de Croix en in het blijde vooruitzicht van de 75ste verjaardag van onze „Osservatore Romano"** mogen Wij Ons vandaag hier te midden der Katholieke Wereldpers bevinden, Katholiek niet alleen in de theologische, maar ook in de geografische zin van het woord.

Daarna heette de H. Vader allen welkom, vooral de vertegenwoordigers van 45 naties van Europa en Amerika en van 53 landstreken van Azië, Afrika en Oceanië.

Helaas moeten Wij, aldus de H. Vader, de afwezigheid constateren van 2 grote volken, namelijk Rusland, welks godshaat alle religie vernietigd heeft, en Duitsland, waar tegen alle recht in als gevolg van politieke en nieuw-heidense misvattingen, geen Katholieke pers geduld wordt. Naar beide volken gaat in dit moment Onze groet en Onze herinnering.

Naast Ons welkom richten Wij thans ook Onze gelukwensen tot u, een gelukwens voor de kwaliteit van uw arbeid. Wij zijn u zeer erkentelijk voor wat gij in de ganse wereld met zoveel ijver verricht en Wij vermelden u vandaag op de dagorde der Katholieke wereld.

De H. Vader noemde dan enkele gevaren, die de wereld op het ogenblik het ergst bedreigen. Het eerste en meest algemene gevaar dat bestaat, is het communisme in al zijn vormen en al zijn gradaties. Het bedreigt de waardigheid van het individu, de heiligheid der familie, de orde en veiligheid en vooral ook de godsdienst. Een uitgebreide litteratuur staat het communistisch program ten dienste. Daarvan getuigen landen als Rusland, Spanje, Mexico, Uruguay en Brazilië. De Plaatsvervanger van Christus is buitengewoon bezorgd en bedroefd om dit ernstige gevaar, dat reeds in verschillende streken en vooral in Europa grote schade heeft aangericht. Het is de plicht der Katholieken om dit gevaar te bestrijden. De Katholieke Kerk is de enige behoudende kracht van het ware Christendom en het is in de Katholieke Actie, dat de Kerk het middel vindt om deze strijd te voeren.

Het is, zo ging de H. Vader voort, zeker geen goede politiek om het leven en de actie der Kerk in deze dagen te belemmeren, want degene, die ook maar de volle en vrije ontwikkeling verhindert, wijst daarmede de daadkrachtige en waardevolle steun af, die de Kerk en de Kerk alleen verlenen kan aan de openbare veiligheid, aan de ware vrede en het algemeen welzijn.

Door deze steun wil de Kerk niets aan zich trekken, dat aan de politiek behoort. **Wie de Kerk van zulk een usurpatie beschuldigt, doet dit om de Katholieke Kerk moeilijkheden in de weg te** leggen en haar weldadige actie op het gebied der jeugd, der familie enz. uit te sluiten.

Doch de Kerk kent de staat zijn actiesfeer toe en leert die te respecteren, maar kan niet toestaan, dat de politiek de moraal buitensluit.

De H. Vader besloot met een hulde aan de ijveraars voor het Pauselijke werk van de Voortplanting des Geloofs, dat juist te Rome bijeen was. Men kan dit werk niet genoeg steunen, aldus de H. Vader. De bijdrage van het werk tot Voortplanting des Geloofs aan deze tentoonstelling zal voor velen een prachtige aansporing zijn om het te steunen, omdat het de hoogste en belangrijkste macht is van de Katholieke Actie.

Dan verleende de H. Vader aan alle aanwezigen de Pauselijke Zegen.

HET GENERALAAT DER DOMINICANEN.

Het meest eerbiedwaardige klooster der Orde.

Voor enkele weken is het huis, waarin tot nu toe het generalaat van de Dominicanen te Rome gevestigd was, aan het Italiaanse gouvernement verkocht. Binnen een paar maanden zal het ook aan vele bekende huis in de Via San Vitale geen Dominicaans klooster meer zijn.

Het huis werd gebouwd door pater Cormier, in 1909, met een dubbele bestemming. Zowel het generalaat als de universiteit „het Angelicum" met zijn drie faculteiten werd er gehuisvest. **Binnen 25 jaar was de universiteit echter** zo uitgegroeid, dat het toch zeer ruime gebouw geen voldoende plaats meer bood noch wat de leszalen, noch wat de woning der professoren betrof. In 1932 werd het Angelicum overgebracht naar een nieuwe zetel, het grote door Pius V gebouwde klooster S. Domenico e Systo; tot dan toe klooster voor de zusters Dominicanessen, maar voor ruim drie vierde door de Italiaanse regering na 1870 onteigend. Door deze verhuizing was het huis in de Via S. Vitale gedeeltelijk leeg komen te staan. Er werd reeds lang verwacht, dat het zou worden verkocht, zodra er een ander huis voor het generalaat zou zijn verkregen.

De orde heeft nu van de regering de beschikking over het vroeger ontnomen en als ziekenhuis ingerichte deel van het oude en eerbiedwaardige klooster S. Sabina, op de Aventijn, terug ontvangen. Er zal nog een nieuw gedeelte worden aangebouwd en in het najaar zal de Magister-generaal der orde met degenen, die hem in het bestuur der orde bijsta(an) (waaronder onzen landgenoot de ho(og) eerw. pater mag. B. Kuhlmann) en verschillende algemene commissies de liturgische en de historische comm(is)sie en de Commissio Leonina voor uitgave van de werken van St. Thom(as) in S. Sabina zijn intrek nemen.

Dan zal de opvolger van den H. D(o)minicus weer wonen in het meest e(er)biedwaardige klooster der orde, dat H. Vader en Stichter zelf met zijn eer(ste) volgelingen in Rome heeft bewoond waar in de loop van zeven eeuwen ve(le) heiligen geleefd hebben. De heerlijke b(a)siliek, die voor enige jaren onder leid(ing) van den bekende pater Berthier geh(eel) werd gerestaureerd en in zijn oude st(at)felijke luister werd hersteld, zal nu o(ok) haar volle geestelijke luister herkrijg(en) doordat de eerste communiteit der or(de) met den opvolger van S. Dominicus a(ls) haar hoofd, er weer dagelijks de litur(gi)sche koorgezangen zal doen weerklinke(n).

EEN REDE VAN SIR SAMUEL HOARE.

Voor de integriteit van Nederland en Kanaalhavens moet Engeland wèl vechten.

In een rede te Londen heeft oud-mi(ni)nister Hoare gezegd: Van de beginne heb ik Italië's handelwijze veroordeel(d) en zowel de Italiaanse regering als Eu(ro)ropa in het algemeen gewaarschuw(d) voor de gevolgen voor de Volkenbo(nd) en de wereldvrede als deze actie voor(t)gang zou vinden. Helaas zijn mijn er(g)ste gevoelens nog meer dan bewaarhe(id) **geworden. Het nieuwe Italië is sterke(r) en machtiger dan het oude ooit gewe(est)** is en met dit feit zullen wij en ander(e) Europese regeringen rekening moete(n) houden bij het bepalen van onze toe(komstige) komstige buitenlandse politiek. Het (is) een fout geweest de handen onzer reg(e)ring te binden zoals zij bij het Abess(y)nisch—Italiaans conflict gebonden w(a)ren. Want nu staan wij tegenover d(e) feiten machteloos of moeten ten oorlo(g) trekken. Ik wil hiermee niet zeggen d(at) er geen levensbelangen voor het Engels(e) volk zijn waarvoor het, als het tenslott(e) niet anders zou kunnen, niet ten strijd zou moeten trekken. Tot die levensbe(langen) langen reken ik de integriteit van Ne(der)derland en de onschendbaarheid van d(e) Kanaalhavens. Maar andere geschille(n) moeten telkens naar hun eigen waard(e) en hun eigen algemeen en speciaal En(gelse) gelse belang beoordeeld worden en d(e) Engelse regering moet van nu af vrij zij(n) in haar beoordeling van de toestande(n) die uit zulke plaatselijke of ver afgelege(n) conflicten geboren kunnen worden. O(ok) een ernstig conflict in het Verre Ooste(n) of in de Middellandse Zee reken ik to(t) de dingen, die Engelands levensbelange(n) raken en de betrokkenen moeten duid(e)lijk van te voren weten wat Engelan(ds) houding in al deze gevallen zou zij(n) maar in het huidige conflict moeten ons thans niet verder in een wespenn(est) steken.

Léon Blum.

Voor Hollands sprekende katholieke(n)

De wekelijkse kerkelijke diensten in (de) stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis) 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De geweldige spanning in de laatste weken tussen China en Japan, heeft zich ontsponnen in een oorlogsverklaring van het Gouvernement van Canton aan Japan.

De Negus van Abessinië denkt erover zich op 12 Juni naar Geneve te begeven ter behartiging van zijn belangen bij de Volkenbond.

Er gaan weder geruchten van een herstel der Habsburgers in Oostenrijk, onder toezicht van Italië, waarmede men in verband brengt het bezoek van Schusschnigg aan Mussolini.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Na de verhoging van de discontorente van 2½ tot 3½ heeft de Nederlandse bank weer een verhoging van 1 procent aangekondigd.

De bekende bankier Van Hengel, directeur van de Oostenrijkse creditansalt is met de Oostenrijkse vlieger Kapitein Brunowski verongelukt tijdens een vliegtocht van Bazel naar Amsterdam.

Dr. Van Aalst, oud-directeur van de Nederlandse Handel Mij. bood ter gelegenheid van zijn 70ste verjaardag, aan, om de verbouwing en uitbreiding van de Ned. Herv. Kerk geheel op zijn kosten te doen geschieden. Dit vrijgevige aanbod werd door de gemeente in dank aanvaard.

Volgende week wordt te Vught een apparaten-fabriek Brisco geopend die zich zal gaan toeleggen op de vervaardiging van toestellen, die op benzinemotor aangebracht een besparing van 50% benzine bewerkstelligen.

In de tweede Kamer is thans in behandeling het vaste-lasten-ontwerp, waarom reeds zo lang gevraagd is, maar dat in zodanige vorm uit de regeringshanden gekomen is, dat Katholieken en Socialisten hebben aangekondigd het in deze vorm niet te kunnen aannemen.

Te Den Haag werd op 4 Juni het standbeeld van wijlen Koningin Emma, vervaardigd door Toon Dupuis door H.M. de Koningin onder de grootste belangstelling onthuld. Vele familieleden waren aanwezig, verder een aantal leden van het Corps Diplomatique. De voorzitter van de commissie, de heer Coster zowel als de beschermheer, oud-minister van Karnebeek hielden een korte redevoering, waarna de Koningin een rede uitsprak, waarin zij zeide zich diep getroffen te voelen, niet alleen dat de Haagse burgerij een monument wenste om de herinnering aan de koningin moeder levendig te houden, doch ook door de eendracht, waarmede alle kringen hun steun en medewerking gaven. De koningin voegde er aan toe, dat zij hoopte da' alle Nederlanders in deze moeilijk tijden met eenzelfde vaderlandsliefde en plichtsbetrachting bezield mochten zijn. Bij het slot van de indrukwekkende plechtigheid reikte de Koningin aan den voorzitter van het huldigingscomité, de Heer Kiba de Coster, de orde van officier in de huisorde van Oranje uit.

De staatscourant van 4 Juni bevat de benoeming van den aftredenden Gouverneur van Curaçao, B. W. Th. Van Slobbe tot Burgemeester van Breda, met ingang van 1 Augustus 1936.

ALS GIJ NIET WILT DAT HET U GESCHIEDT, VERBLINDT DAN OOK EEN ANDER NIET.

„Veilig Verkeer"

MAAKT EEN BESCHEIDEN GEBRUIK VAN UW HOORN. BESCHEIDENHEID SIERT DEN MENS.

„Veilig Verkeer"

NEDERLAND.

VEREENVOUDIGING VAN ONZE SPELLING.

Adressen aan den minister van Onderwijs.

De „Vereniging tot vereenvoudiging van onze spelling" heeft den ministerraad een request doen toekomen in verband met het voornemen van Z. Exc. den minister van Onderwijs, K. en W., om in de spelling 1934 in conservatieve zin wijzigingen aan te brengen.

Hoewel de „spelling 1934" op verschillende punten afwijkt van het standpunt van de „Vereniging", heeft deze toch besloten, ter wille van de spellingvrede haar actie te staken. De „Vereniging" voorziet echter, wanneer de minister veranderingen in de „spelling 1934" wil aanbrgen een opnieuw ontbranden van de spellingoorlog en spellingchaos.

In verband hiermee vestigt de „Vereniging" de aandacht van de ministerraad op deze omstandigheden, opdat de ministerraad zal medewerken spellingvrede-verstorende maatregelen nog tijdig tegen te gaan.

Een schrijven van gelijke strekking, ondertekend door een groot aantal bonden van leraren en onderwijzers, werd den ministerraad eveneens toegezonden.

WAT NEDERLAND VOOR DE MISSIE DOET.

Eén missionaris op 580 katholieken.

Naar aanleiding van de toespraak van den H. Vader tot de Nederlandse verkenners, waarin Z. H. de missie-ijver der Nederlandse Katholieken zozeer prees, geeft „Agentia Fides" een overzicht van hetgeen door Nederland voor de missie gedaan wordt.

Volgens de laatste statistieken zijn thans 5163 Nederlanders in de missie's over de gehele wereld werkzaam. Op iedere 580 katholieken levert Nederland één missionaris. In de gebieden, die onder de jurisdictie staan van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs zijn thans 1250 priesters, 82 scholastieken, 781 broeders en 2293 zusters werkzaam. In de missie's, die niet onder het rechtsgebied van deze Congregatie vallen, werken 473 priesters, 57 scholastieken, 134 broeders en 149 zusters. De Nederlandse missionarissen zijn in meer dan 150 verschillende kerkelijke districten werkzaam. De Priester-missiebond telt 6597 leden, terwijl ieder der drie Pauselijke Missiewerken ongeveer 200.000 leden heeft. Aan de Congregatie tot Voortplanting van het Geloof kon in het afgelopen jaar 35.000 gulden worden afgedragen.

Bovendien zijn nog verschillende andere verenigingen opgericht, die steun aan de missie's verlenen: missienaaikringen, het St. Melaniawerk voor 't godsdienstonderricht en de verheffing van de Inlandse vrouw, een artsenclub, die medische hulp in de missie bevordert, de „Milva" die de missie van moderne verkeersmiddelen voorziet, een studentenclub op de Landbouwhogeschool, die practische wenken geeft voor de bebouwing van het land in de verschillende missiegebieden enz. Vijftig tijdschriften handelen over het missiewerk.

CURAÇAO.

De Gouverneur burgemeester van Breda.

Naar ons werd medegedeeld, is Gouverneur van Slobbe benoemd tot Burgemeester van Breda.

Aan den nieuw benoemden burgemeester zowel als aan de gemeente onze gelukwensen.

De benoeming zou ingaan 1 Augustus a.s.

Errata.

In ons nummer van Woensdag heeft het drukfoutenduiveltje ons weer eens parten gespeeld.

Er staat over het ontslag van den Heer Fresco, dat hij in **1916** uitgezonden was naar Curaçao als militair. Men gelieve te lezen **1906.**

In dank ontvangen.

Van de K.N.S.M. en de firma E. E. L. Maduro & Sons de maandelijke schepenlijst van deze agentschappen.

Van de firma Edwards Henriques & Co. een exemplaar van nummer vier van de mooie illustratie Germany.

„Amsterdam" pechvogel.

De laatste reis van het grote vrachtschip „Amsterdam" van de K.N.S.M. is wel ongelukkig geweest. Hier verloor het schip in de haven zijn anker en bij het manoeuvreren in het Noordzeekanaal was het niet minder fortuinlijk.

Op reis van Chili naar Amsterdam via Rotterdam is het bij het opvaren van het Noordzeekanaal bij de Hembrug uit het roer gelopen en heeft daarbij een der pijlers van genoemde brug aangevaren. De „Amsterdam" bekwam een grote scheur ter lengte van drie meter in de bakboordsboeg. Aangezien de schade boven de waterlijn werd aangericht, kon het schip naar Amsterdam doorvaren. Tevens is gebleken dat een lichtkabel in het Noordzeekanaal is beschadigd.

Zoals men weet is het schip behoudens inspectie, intussen aan Italië verkocht.

**K
KEO
O**

**Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28**

Zondag 7 Juni 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Het Nederlands Fabrikaat, door Ir. Ir. M. H. Damme, Dir. Gen. der Ver. Nederlands Fabrikaat.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

Muziekuitvoering van het Korps Santa Cecilia op Zondag 7 Juni 1936 om n.m. 7.30 uur Brionplein.

1. Gouv. v. Slobbe (mars) (E. P. Nepomuceno).
2. Orpheus in d'Unterwelt (Offerbach).
3. Dolores, Valse (E. Waldteufel).
4. Fant. sur Il Trovatore (Verdi).
5. Mis Amores, Danza (J. Campos).

PAUZE

6. Die Parade der Zinnesoldaten (Léon Jessel).
7. Fant. sur l'opera Zampa (F. Herold)
8. Dansmuziek (diversen) (N. N.)

Tennis.

The Final Welgelegen Tennis Machtes will take place on Friday, 12th June.

From the Results of the Tournament, the Competitors are as follows:

1st. Prize Singles:
Miss Nell v. Slobbe v.
Miss Jo Molenkamp.

The Welgelegen Cup. Singles:
Miss Annie Slockers v.
Miss B. Chatlein.

2nd. Prizes. Doubles:
The Misses Ennie v. Slobbe and Josette Senior v.
The Misses America Rojas and Bertha Rigaud.

Te Parents and relations of the Members of the Club and of the boarders, are hereby invited to come and watch the matches. Play begins punctually at 4 o' clock.

Regen.

Gedurende de maand Mei gaf de regenmeter van het St. Thomascollege een regenval aan 8.5 m.m.

Baralt.

Men verzoekt ons mede te delen, dat het ss. Baralt pas hedenmiddag om 2 uur vertrekt.

Landbouwspecialist op Curaçao.

In opdracht van Z. Exc. Gouverneur van Slobbe is hier op Curaçao voor enige weken gevestigd, de landbouwspecialist van de Bovenwinden, de Hr. Hynam.

In gezelschap van Dr. Sardeman bracht de Heer Hynam ons een bezoek tot het uiteenzetten van zijn plannen voor Curaçao.

De Heer Hynam staat thans voor plantagehouders en tunierders beschikbaar tot het geven van adviezen in land- en tuinbouw-aangelegenheden: hoe de vruchten moeten verbouwd worden, hoe nieuw materiaal is aan te wenden tot veredeling van de bestaande vruchtbomen en planten.

De Heer Beaujon is reeds enige tijd bezig met op de Gouvernementsplantages de van watervoorziening, goede soorten kokospalmen en citrus te planten en gezien deze successen, is thans de Heer Hynam hier voor verder instructies en het aanschaffen van materiaal, waarvoor hij de goede weg weet, doordat hij verbonden is aan het Imperial College van Trinidad.

We hopen, dat velen zullen gebruik maken van deze gunstige gelegenheid. Det telefoon No. 604 is het adres om zich aan te melden.

In het belang onzer plantages wensen we de Hr. Hynam veel succes.

Tuscan Star op het Rif.

Vrijdagmorgen kwam hier ongeveer half 8 voor de haven het m.s. Tuscan Star van de Blue Star Line op weg naar New Zealand.

Vermoedelijk door te weinig bekendheid met onze haven zat de kapitein nog voordat de loods aan boord was op de rifbank voor het Riffort. Tegen 9 uur kwam de Parmo van de C.S.M. ter assistentie, die na enkele uren beweging kreeg in het 11 duizend tons grote schip, dat om goed 12 uur los was.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Zeer geachte Redactie,

Ik verzoek U beleefd onderstaand stukje in Uw blad te willen opnemen, waarvoor ik U bij voorbaat gaarne dank betuig.

In uw blad van 3 Juni hebt U onder het hoofd „De hooggeroemde Neutraliteit" enige aanmerkingen, of als U het wilt, opmerkingen, gemaakt op een artikel in Beurs- en Nieuwsberichten over Pinksteren.

Uw bemerkingen hadden bijna mijne volle instemming, indien U niet hadt besloten met de verklaring, dat „noch gereformeerden, noch katholieken" bevrediging konden vinden in dit stuk.

Ik moge hiertegen aanvoeren, dat ook onder de niet-gereformeerden, die toch Protestant zijn, mensen zijn, die evenmin hun instemming kunnen betuigen met het „Pinkster-artikel" in Beurs- en Nieuwsberichten.

Een Protestant.

ARUBA.

Politieberichten.

Te Oranjestad werd aangehouden den manspersoon C. C. C., die in beschonken toestand op de openbare weg optrad als bestuurder van een vierwielig motorrijtuig. Ter ontnuchtering is hij daarop in bewaring gesteld.

Twee manspersonen werden ter ontnuchtering in bewaring gesteld; zij waren beiden in beschonken toestand op de openbare weg aangetroffen, na afloop van een vechtpartij.

Assistentie werd verzocht door de vrouwspersoon F. G., ter wier huize de manspersoon A. G. het huisraad vernielde. Bij aankomst der politie was de man verdwenen. Nader onderzoek wordt ingesteld.

Assistentie werd te Oranjestad verleend aan den manspersoon F. J. ten wiens huize door een vrouwspersoon huisvredebreuk werd gepleegd. Nader onderzoek wordt ingesteld.

Te Sint-Nicolaas werd aangifte gedaan van een, kort voor deze aangifte, gepleegde diefstal. Na aanhouding van 2 zeelieden, H. K. F. en F. F., werden op deze de van bedoelde diefstal afkomstige voorwerpen bevonden. Verder onderzoek werd voortgezet door de afd. recherche.

Te Sint-Nicolaas werd proces-verbaal opgemaakt tegen den manspersoon Th. M. terzake het met een vierwielig motorrijtuig op de openbare weg op zodanige wijze rijden, dat de veiligheid van het verkeer in gevaar werd egbracht;

tegen den manspersoon J. F. P. terzake gelijk strafbaar feit en bovendien terzake het rijden met een ondeugdelijk stuurtoestel.

Nabij St. Nicolaas werd brand geconstateerd in een perceel grasland, groot plm. 100M²., in gebruik bij den manspersoon H. K. Het uitgerukte brandweermateriaal behoefde geen dienst te doen. Met behulp van omwonenden is de brand door middel van schoppen zand en aarde geblust.

Gemengd Nieuws.

Wie een kuil graaft voor een ander...

Ten tijde van Voltaire leefde er in Parijs een schrijver Fréron, die bij het publiek zeer in aanzien stond om zijn vrijmoedige kritieken. Toen Voltaire zijn Merope uitgaf, stemde Fréron niet in met de uitbundige lof, die den dichter werd toegezwaaid, maar maakte zijn aanmerkingen op het werk en stelde de gebreken ervan in het licht. Dat was den ijdelen poëet slecht naar de zin; hij ontzag zich niet anderen scherp te critiseren, doch kon niet uitstaan, dat iemand fouten in zijn werk vond. Om zich te wreken en Fréron belachelijk te maken, liet hij in een volgende uitgaaf van Merope een titelplaat drukken, een ezel voorstellende, die aan een lauwerkrans knabbelt; duidelijkheidshalve waren de letters Fr. er onder aangebracht. Fréron besprak ook de nieuwe uitgave en roemde zeer de wijze, waarop die was uitgevoerd. „Wat de waarde van het boek nog verhoogt," zo eindigde hij zijn kritiek, „is dat het portret van den schrijver tegenover het titelblad prijkt." Toen Voltaire dit las, spoedde hij zich naar zijn uitgever en gaf last de titelplaat uit alle nog onverkochte exemplaren te verwijderen, wat hem een niet onbeduidende som kostte.

Taal en Rekenen.

Men merkt dikwijls op, dat kinderen, die grote aanleg hebben voor rekenen in de taalvakken niet bijzonder sterk zijn. En het omgekeerde is eveneens vaak het geval.

James Rothschild, een der beroemde broeders, schijnt ook zo iemand geweest te zijn. Dat hij kon rekenen zal niemand in twijfel trekken, maar een taalgenie was hij allesbehalve, gelijk uit onderstaande kan blijken.

De vijf Frankforter gebroeders Rothschild hadden hun bedrijf zo snel weten uit te breiden, dat zij zich in zeer korte tijd van kleine bankiertjes tot de geldgevers van vele vorstenhuizen hadden opgewerkt. De jongste hunner, James geheten, nam in het jaar 1812 de leiding van het Parijse Bankhuis op zich. Ongeveer 40 jaar later, na de kroning van Napoleon III, werd hij diens hofbankier. Hij verkeerde dus ook met de hoogste adel van het land. Er was echter een kleinigheid, die zijn zegetocht in de Parijse salons verstoorde. De man, die met geweldige getallen kon rekenen en met koningen van vele mogendheden onderhandelde, was niet in staat de moeilijkheden van de Franse taal meester te worden.

Het hoogtepunt van zijn carrière was wel dat Napoleon III hem beloofde persoonlijk deel te nemen aan een door Rothschild gegeven feestelijke lunch. James liet een zo uitgelezen combinatie van fijne gerechten opdienen, dat de keizer hem hartelijk dankte voor deze bijzondere maaltijd.

Rothschild, trots op zijn succes als gastheer — dat hem intussen vele duizenden francs had gekost — begeleidde zijn hogen gast tot zijn rijtuig. Hij zeide hem nogmaals dank voor de grote eer, hem en zijn familie bewezen, en eindigde met de woorden: „Sire le mémoire nous en sera cher", hetgeen in het Nederlands wil zeggen: „Majesteit, dat zal voor ons een dure rekening worden." De keizer begon uitbundig te lachen en vertrok. Direct daarop begreep Rothschild zijn vergissing: hij had nl. „le mémoire", d.w.z. de rekening, verward met „la mémoire", de herinnering.

Nog lange tijd daarna, wanneer Rothschild en Napoleon III elkaar ontmoetten, vroeg deze laatste hem nog vaak: „Denkt u nog dikwijls aan uw herinnering, mijnheer de hofbankier?"

Voorschriften voor Japanse kellners.

Het bureau voor vreedelingenverkeer in Japan heeft een blad uitgegeven, dat zich op de eerste plaats tot het personeel van de grote Japanse hotels richt. Naast talrijke dingen, die ook in een soortgelijk Europees blad konden staan, vallen enkele passages in 't oog.

„De kellners mogen de gebaren van kunstenaars, die men in de bioscopen ziet, niet nadoen". Men vrage den gast slechts naar zijn leeftijd, als dit mogelijk is. Vrolijke schertsen staat den kellner goed, maar het mag niet overdreven worden. De kellners mogen den gast niet op hun vingers zuigen. Zij mogen den gast nooit over de drempel der badkamer vergezellen en nooit een badkamer binnentreden, wanneer zich daar een gast bevindt.

RUITEN-WASSER EN CAMERAMAN. Een van de ruitenwassers uit de staat Building is bezig op zijn gemak een photo te maken op een hoogte van honderd voet. Het mag worden gezegd dat hij gelegenheid genoeg had mooie opnamen te maken.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 8 tot en met 14 Juni 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstootelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

She married her Boss.
Scarlet Pimpernel.
Little Minister.
New adventures of Tarzan (kinderen)

Roxy.

Big Stampede.
Last Days of Pompei.
Thanks a million.
Father Brown Detective.

In Hollywood.

She married her Boss.
Crusades.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Cinelandia.

G. Men.
Gay Divorce.

Roxy.

Charlie Chan in Egypt.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Aankomst en vertrek der schepen van 3--6 Juni 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Alkmaar	6	Costa del Pac., Cristobal	6	L'pool, R'dam, A'dam H'burg
Baralt	—	Curaçao	6	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Caracas	6	New York, San Juan La Guaira, P. Cabello	6	P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Tachira	7	Maracai	7	Maracaibo
El Libertador	7	Maracaibo, Aruba	8	Aruba, Maracaibo
H. C. Horn	8	Colombia	8	Hamburg
Patricia	8	Hamburg	8	Pto Barrios
Claus Horn	8	Hamburg	—	Curaçao
Ingrid Horn	9	Hamburg	9	Santa Marta
Colombie	9	Le Havre	9	Cristobal
El Libertador	10	Maracaibo, Aruba	10	La Guaira
Bennekom	10	Amsterdam, R'dam, L'pool	10	Cristobal, Costa del Pac
Dalvangen	10	Paramaribo	10	New Orleans
Amazone	10	New York, P. au Prince, La Guaira, P. Cabello	10	Aruba, Maracaibo

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

Voor wedstrijden gespeeld op het terrein van Scherpenheuvel, vertrekt de bus vijf en veertig minuten vóór de aanvang van het Wilhelminaplein (voor Atletico van politiewacht Rio Canario). De spelers worden verzocht tijdig aanwezig te willen zijn.

De verenigingen worden gewezen op art. 14 van de R.C.W. inhoudende de bepaling dat het verplichtend is te spelen met begeleiding van door het Bondsbestuur aangewezen scheidsrechters.

De verenigingen die op de programma's het eerst genoemd zijn en op buitenterreinen moeten spelen, moeten zorgen voor ten minste twee in uitstekende staat verkerende ballen.

A-Klasse.		B-Klasse.	
MUNDO NOBO			
7 Juni :	Bondselftallen	7 Juni :	J.-Holland 2—Volharding 2
		14 Juni :	Transvaal 2—P.S.V.
21 Juni :	J.-Holland 1—Transvaal 1	21 Juni :	Volharding 2—P.S.V.
28 Juni :	Hercules 1—Volharding 1	28 Juni :	Be Quick—Feijenoord.
RIO CANARIO.			
		7 Juni :	R.C.C. 2—S.U.B.T. 2
		7 Juni :	Asiento 2—Transvaal 2 *
14 Juni :	Asiento 1—R.C.C. 1	14 Juni :	D.D.V.O.—Be Quick
		21 Juni :	Atletico—D.D.V.O.
		21 Juni :	Asiento 2 —S.U.B.T. 2 *
SCHERPENHEUVEL.			
		7 Juni :	Hercules 2—Feijenoord
		7 Juni :	Scherpenh. 2—Atletico *
14 Juni :	Scherpenh. 1—S.U.B.T. 1		
		21 Juni :	Scherpenh. 2—Hercules 2*
		28 Juni :	S.U.B.T. 2—D.D.V.O.
		28 Juni :	Scherpenh. 2—R.C.C. 2. *

Opgelegde boeten.

De volgende verenigingen zijn beboet voor de achter haar naam vermelde overtredingen:
ASIENTO: ƒ 2.50 R.C.W. art. 8 sub 5.
FEIJENOORD: ƒ 2.50 R.C.W. art. 8 sub 5.
BE QUICK: ƒ 2.50 R.C.W. art. 8 sub 5.
JONG HOLLAND: ƒ 5.— R.C.W. art. 11 sub 2 (wedstrijd 1 Juni), ƒ 0.50 R.C.W. art. 18 (wedstrijd 1 Juni), ƒ 1.— H.R. art. 32 sub 3a.

Geroyeerd wegens wangedrag als lid v. de vereniging Volharding: R. Polonia.

Elftalopgaven over de maand Juni.

Hercules I. J. Pinedo, H. Weber, E. Atalida, L. Laurens, A. IJS, R. Danchi, H. La Cruz, L. B. Isidora, T. Faneyten, G. Curiel, H. Leito.
Jong Holland I. R. Marquez, M. van der Gen, O. Troeman, E. Correa, A. Sentiago, H. Royer, J. La Cruz, H. Leers, R. Michael, J. Ramirez, R. Maduro.
R.C.C. 1. E. Vos, I. Bouman, J. Hollander, N. Meulens, J. v. Uytrecht, R. de Windt, I. Vos, V. Naar, J. Suarez, G. Schouten, J. M. Schotborgh.
Scherpenheuvel 1. Th. Newton, J. Martes, J. P. Coffie, F. Pieters, B. Isenia, L. Servanie, J. Coffie, A. Thode, Ch. Becker, E. Lucas, D. Conception.
Transvaal 1. L. Faverey, H. Kohinor, H. van Trikt, D. Jones, M. Nahar, W. Mau-Asam, H. Dalnoot, J. Eiloof, E. Tjon-Akiet, A. Naaldijk, L. Willems.
S.U.B.T. 1. A. A. C. Raphaela, A. J. Maduro, J. Pieters, J. C. Jacob, J. Cecilia, J Davelaar, E Ruiz, C. Bosch, E. Evertsz, J. Christian.
Volharding 1. E. Thielman, M. Henriquez, D. van Ecks, P. Leano, A. Meerens, L. Pieters, M. Laurens, J. Marquez, A. de Castro, E. Señor, H. Panneflek.
Atletico L. Thomas, H. Schoop, C. de Meij, C. Pieters, P. Scorea, M. Martis, B. Kraas, A. Vezeisen, J. M. Slijger, E. A. Martina.
D.D.V.O. 1. H. E. Goilo, A. E. Leito, C. Laurens, E. Goilo, Erm. de Lannoy, P. E. Martis, A Scharbay, H. M. Goilo, L. Schoop, M. Damasco.
Scherpenheuvel 2. A. Merkies, J. Haseth, S. Sillié, C. Vornis, O. Hoelen, A. Franka, J. Ronulfo, E. Romano, F. de Lannoy, E. Minguel, P. de Haas.
Jong Holland 2. J. Lampe, A .Kraneveldt, P. Bernabela, A. Chacuto, O. Zalm, R. Suzana, O. Marugg, P. Roos, F. Brion, H. La Cruz, V. Grunning.
P.S.V. W. A. Roerhorst, H. Paffen, J. A. E. v.d. Ham, A. M. L: Biervliet, J. . Hofmans, L. H. F. Ong A. Swie, W. J. Osenga, R. Brink, J. Koper, J. Bechthold, J. C.
R.C.C. 2. F. Rib, E. Kripps, M. G. Bouwman, J. Garret, C. I. Royer, H. Gorsira, G. Rosario, Ch. de Jongh, O. Profeet, R. Adames, M. Jacob.
Scherpenheuvel 2. A. Sider, C. Servani, S. Cathalina, O. Seferina, J. Valks, W. Croes, L. Jampière, V. Wedervoort, R. Tromp, L. Elisabeth, A. Manuel.
S.U.B.U. 2. Ch. Salcedo, L. Jandroep, H. O. Bakhuis, H. A. Maduro, R. B. Wilsoe, B. F. Leonora, E. Coffiel, E. Quirindingo, J. v. Aanholt, M. de Castro, F. Jesurun.
Transvaal 2. J. Lobbrecht, J. Lo-Fo-Sang, J. Wong-Loi-Sing, H. Nevel, A. Sijlbing, C. Jones, H. Engelbrecht, C. Jurrjens, P. Nahar, H. Jurrjens, J. Dijkstra.
Volharding 2. A. Victoria, J. Selacio, J. Tokay, S. Selacio, A. Sillie, W. Pieters, J. Schorea, E. Pieters, F. B. Laurens, M. de Lima, L. Raven.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

De drukbezette dagen van Z.H. den Paus.

Vanzelf heeft de dagindeling van mannen van betekenis de belangstelling van ons gewone mensen. Wij weten nu al wel, dat zij die hoog geplaatst zijn, daarom nog niet een gemakkelijk leven hebben. Het gesteld zijn over anderen brengt meer moeilijke plichten mee, dan voorrechten.

Maar natuurlijk hangt de vervulling van een taak ook af van het plichtsbesef, de werkijver en het physieke weerstandsvermogen van den betrokkene.

Bewondering mag in hoge mate wekken, wat bekend is omtrent de dagindeling en de werkzaamheden van onzen H. Vader de Paus, die ondanks zijn hoge leeftijd, 31 Mei l.l. is hij 79 jaar geworden, iedere morgen om 5 uur opstaat.

De H. Vader brengt de eerste uren van de dag door in overweging en gebed. Om half acht celebreert hij de H. Mis in de kleine huiskapel in de nabijheid van zijn slaapkamer. Na de dankzegging na de H. Mis volgt een klein ontbijt. Alvorens de Paus zijn particuliere vertrekken verlaat om zijn dagtaak aan te vangen in de statie-departementen, brengt de H. Vader steeds een bezoek aan de kapel van het H. Sacrament, waar Hij geruime tijd voor het Allerheiligste blijft neergeknield.

Vanaf half tien zit de Paus aan zijn werktafel ter bestudering en bespreking van al de grote problemen die in de Katholieke Kerk dringend om oplossing vragen. Dan komt de Pauselijke Staatssecretaris om rapport uit te brengen en vervolgens de curiekardinalen die aan den Heiligen Vader de resoluties der verschillende Congregaties ter goedkeuring voorleggen.

Na de kardinalen komen de aartsbisschoppen en bisschoppen en andere vooraanstaande personen, zoals b.v. de diplomaten tot het voeren van belangrijke besprekingen. Op deze speciale audiënties volgen de particuliere audiënties, die weliswaar niet zo belangrijk zijn, maar die toch geruime tijd in beslag nemen.

Bij de algemene audiënties, die de H. Vader aan grote groepen pelgrims verleent, houdt de Paus gewoonlijk een toespraak en vaak worden de aanwezigen tot de handkus toegelaten.

Soms moet de H. Vader vijf of zes verschillende toespraken houden in het Frans, Duits of Engels en deze toespraken vorderen steeds een degelijke voorbereiding, omdat de Paus daarbij voor bepaalde organisaties en voor de Katholieke Actie de grote richtlijnen aangeeft. Ieder woord is wel overwogen en juist gekozen.

Deze audiënties nemen heel de voormiddag in beslag en het is vaak half drie of zelfs drie uur alvorens de Heilige Vader terugkeert naar zijn particuliere vertrekken om het middagmaal te gebruiken.

De H. Vader eet altijd alleen ofschoon twee prelaten mede aanzitten, waarvan één de ochtendbladen voorleest.

De maaltijden van den H. Vader zijn altijd sober: de Italiaanse volksdrank, wijn, komt reeds lang niet meer op tafel. Ook het roken heeft de H. Vader afgeschaft. Na het middagmaal neemt de Paus enkele ogenblikken rust.

Enkele jaren geleden nog ging de H. Vader iedere middag een rijtoer maken door de Vaticaanse tuinen, doch thans doet de Paus dit nog slechts enkele malen per week.

In de avonduren vindt men den Heiligen Vader weer in Zijn particuliere bibliotheek om audiënties te verlenen of om te werken. Bijna iedere avond komt een of andere kardinaal op audiëntie om de meest zwaarwichtige problemen te bespreken, betreffende het bestuur der Kerk, of de administratie der kerkelijke goederen.

De H. Vader is niet alleen tevreden met de verslagen aan te horen, maar de Paus stelt zich zelf van iedere gewichtige zaak tot de kleinste bijzonderheden op de hoogte.

Des Zondags ontvangt de H. Vader gewoonlijk den Nutius bij de Italiaanse regering en den gouverneur van de Vaticaanse Staat, en van deze gelegenheid maakt de Paus vaak gebruik om nieuwe bouwwerken of restauratiewerken te bezichtigen.

Als de avond over het Vaticaan is neergedaald en de rustige stilte slechts verbroken wordt door het onafgebroken ruisen der klaterende fonteinen op het St. Pietersplein, brengt de H. Vader weer een bezoek aan het H. Sacrament en keert dan terug naar zijn particuliere vertrekken, waar het avondmaal wordt gebruikt: een paar sneetjes tarwebrood en enkele vruchten. De rest van de dag brengt de H. Vader door met lezen en studeren.

De Paus is een harde werker, die onvermoeid en methodisch, kalm en punctueel zijn dagtaak volbrengt en het is gewoonlijk reeds diep in de nacht als de H. Vader zich naar zijn slaapvertrek begeeft om enkele uren welverdiende rust te genieten.

Satire en Humor.

Globetrotters.

Een troep toeristen was bij de Visuvius. Een Amerikaan en 'n Engelsman keken omlaag in de krater.

— 't Lijkt de hel wel! — riep de Amerikaan.

— Allemachtig, — zei de andere, — jullie Amerikanen zijn ook overal geweest!

Kunstgenot.

Het Amerikaanse reisgezelschap trekt in snel tempo door Europa. Een tourist vraagt aan een der anderen:

— Zijn we hier in Rome of in Florence? —

Tweede: — Is 't vandaag Donderdag of Vrijdag? —

Eerste: — Vrijdag. —

Tweede: — Dan zijn we in Rome.

Verkeerd begrepen.

Mevrouw: „Als ge de eieren lang goed wilt houden, dan moeten ze op een koele plaats gelegd worden."

Meid: „'k Zal het tegen de kippen zeggen, mevrouw."

Verdacht.

De exprestrein stopt onverwachts met een ruk tussen twee stations. Een bezorgd uitziende reiziger steeks z'n hoofd door een coupévenster en roept: „Hallo, conducteur, wat is er aan de hand?"

„Iemand heeft aan de noodrem getrokken," was het antwoord. „Nu zullen wij wel bijna een uur oponthoud hebben."

„Maar man, ik moet vóór twaalven in de stad zijn, ik ben op weg om te gaan trouwen", beduidde de reiziger wanhopig.

De conducteur keek den man opeens doordringend aan.

„Hoor eens even", sprak hij streng, „ben jij misschien de man, die aan de noodrem getrokken heeft?"

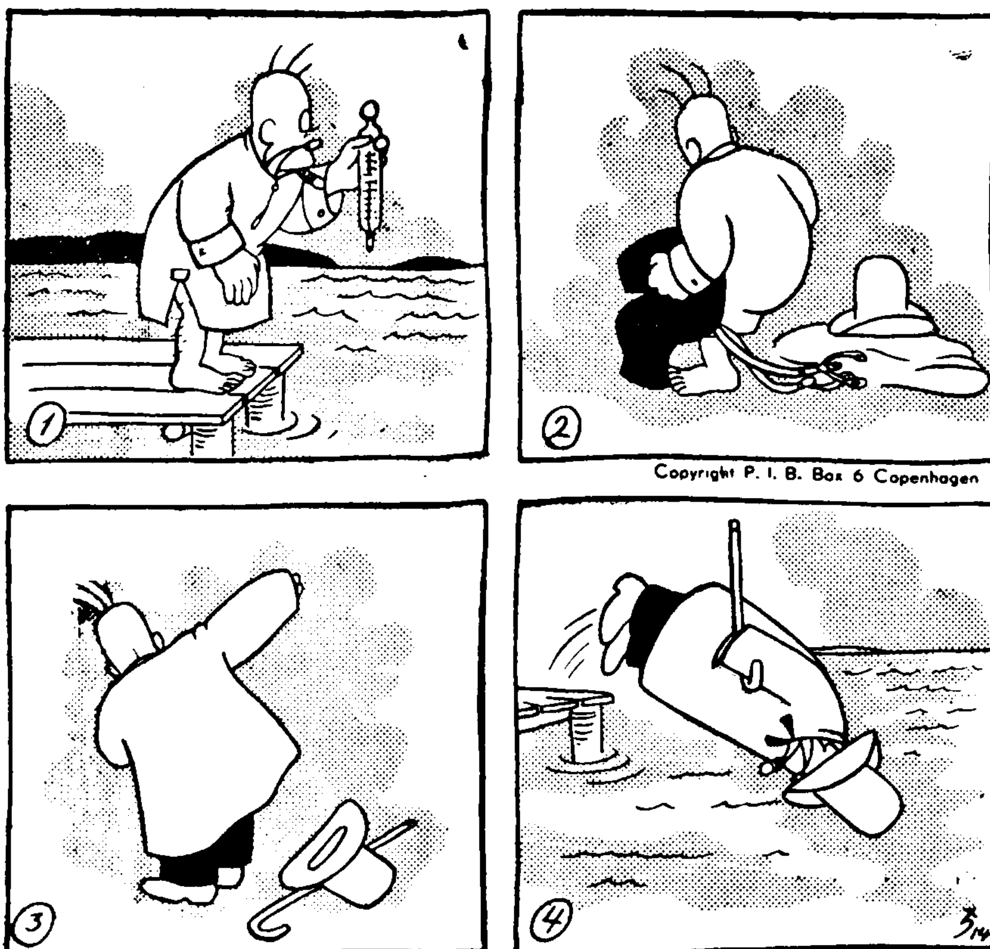
Goede raad.

Echtgenoot: Lieve Ella, ge zult dit jaar van uw zware zenuwinstorting moeten afzien... We kunnen ons dat deze keer financieël niet veroorloven.

Integendeel.

Hij: — Val me toch niet altijd in de rede als ik wat zeg! Doe ik dat soms ook als gij praat? —

Zij: — Nee, dan valt ge in slaap. —

ADAMSON NEEMT EEN BAD, MAAR HET WATER IS WAT TE KOUD.